

Приемайки, че обжалваните мерки по съединени дела T-30/01 — T-32/01 и T-86/02 — T-88/02 не са аналогични на обжалваната данъчна мярка по причини на данъчна техника и на обхват на облекчението, ПС е изопачил границите на правния спор между страните, не е спазил принципа на състезателност и освен това е допуснал явно нарушение на определена съдебна практика относно мотивирането.

ПС е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че поведението на Комисията към данъчното освобождаване и/или към данъчния кредит от 1993 г. — видно от документите по делото, които не са били преценени от ПС в нарушение на процесуалните норми — не съставлява изключително обстоятелство, което е могло да обоснове какъвто и да е вид оправдано правно очакване за редовността на обжалваната данъчна мярка, което би възпрепятствало възстановяването на помощите по силата на член 14, параграф 1 от Регламент 659/1999 поради това, че противоречи на принципа на защита на оправданите правни очаквания.

2. Грешка при прилагане на правото поради това, че ПС не е спазил параграф 1 на член 14 от Регламент 659/1999 във връзка с принципа на пропорционалност, който пречи да бъде разпоредено възстановяване на помощите за инвестиции, които помощи не надвишават максималните предели на регионална помощ.

ПС е нарушил общия принцип на пропорционалност, като не е приел, че Комисията е нарушила посочения принцип, изисквайки възстановяването на всички суми, предоставени съгласно данъчния кредит от 45 % от инвестициите вместо само на тези, които надвишават максималния предел на регионална помощ в страната на баските.

3. Грешка при прилагане на правото поради това, че ПС не е спазил процесуалните норми в областта на събирането на доказателствата и е решил да не допусне поисканото от жалбоподателя доказателство за представяне на определени документи на Комисията, което в светлината на използваните от ПС за отхвърляне на претенцията на жалбоподателя аргументи се явява съществено за защитата на неговите интереси. Нарушение на правото на справедлив процес, на принципа на равните процесуални възможности и на правото на защита.

Като не е събрал поисканото доказателство, ПС е нарушил основното право на справедлив процес, което служи на жалбоподателя, тъй като е отказал събирането на доказателство, което се явява съществено за него, нарушавайки по този начин неговото право на защита, като се има предвид, че неговата претенция е отхвърлена с аргумента, че не е доказал именно това, което е искал да докаже с несъбраното доказателство: ако не изричното окончателно становище на Комисията за отхвърляне на оплакването от 1994 г. срещу

данъчни мерки от 1993 г. (включително данъчен кредит), които са мерки, по същество идентични на обжалваната, поне поведението на Комисията би съставлявало изключително обстоятелство, доколкото подобно поведение би породило оправданото правно очакване за редовността на данъчните мерки от 1993 г., което е довело до приемането на обжалваната данъчна мярка.

(¹) На Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1: Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

(²) На Комисията от 10 май 1993 година относно система за данъчни помощи за инвестиции в страната на баските (ОВ L 134, стр. 25).

Жалба, подадена на 26 ноември 2009 г. от Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (петри разширен състав) на 9 септември 2009 г. по съединени дела T-227/01 — T-229/01 и T-265/01, T-266/01 и T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava и Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco и други/Комисия на Европейските общности

(Дело C-472/09 P)

(2010/C 37/14)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (представители: I. Sáenz-Cortabarría Fernández и M. Morales Isasi, abogados)

Други страни в производството: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Комисия на Европейските общности, Comunidad Autónoma de la Rioja

Искания на жалбоподателя

— да се обяви за допустима и основателна настоящата жалба;

— да се отмени обжалваното съдебно решение;

- да се уважи искането, направено пред първата инстанция, в частност, евентуалното искане за отмяна на член 3 от обжалваното решение;
- при условията на евентуалност, делото да се върне на Първоинстанционния съд, като му бъде разпоредено да допусне доказателството, чието събиране е било отказано;
- да се осъди Комисията да заплати разноските по първоинстанционното производство и по производството за обжалване, а встъпилата страна, Comunidad Autónoma de la Rioja — да заплати разноските по първоинстанционното производство.

Правни основания и основни доводи

1. Грешка при прилагане на правото, тъй като ПС е приел, че в конкретния случай не са налице изключителни обстоятелства, които да пораждат оправдани правни очаквания за редовността на обжалваната данъчна мярка, които възпрепятстват да се разпореди възстановяването на помощите в съответствие с член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 ⁽¹⁾ във връзка с принципа за защита на оправданите правни очаквания. Изопачаване на границите на правния спор и нарушение на принципа на състезателност. Нарушение на съдебната практика относно мотивирането. Грешка при прилагане на правото поради това, че ПС не е спазил процесуалните норми в областта на прещенката на доказателствата, независимо от материалното съдържание на въпросните доказателствени материали.

Нито формалната разлика между обжалваната данъчна мярка и мярката предмет на Решение 93/337 ⁽²⁾, нито фактът, че Комисията е могла да мотивира критерия селективност с елемент, различен от този, който фигурира изрично в Решение 93/337, нито декларацията за несъвместимост, която се съдържа в Решение 93/337, съставляват достатъчни правни основания, за да не приеме ПС съществуването на изключително обстоятелство, което, само по себе си или във връзка с други обстоятелства, които са налице в дадения случай, възпрепятства Комисията да разпореди възстановяването на помощите, споменати в обжалваното решение.

Приемайки, че обжалваните мерки по съединени дела T-30/01 — T-32/01 и T-86/02 — T-88/02 не са аналогични на обжалваната данъчна мярка по причини на данъчна техника и на обхват на облекчението, ПС е изопачил границите на правния спор между страните, не е спазил принципа на състезателност и освен това е допуснал явно нарушение на определена съдебна практика относно мотивирането.

ПС е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че поведението на Комисията към данъчното освобождаване и/или към данъчния кредит от 1993 г. — видно от документите по делото, които не са били прещенени от ПС в нарушение на процесуалните норми — не съставлява изключи-

телно обстоятелство, което е могло да обоснове какъвто и да е вид оправдано правно очакване за редовността на обжалваната данъчна мярка, което би възпрепятствало възстановяването на помощите по силата на член 14, параграф 1 от Регламент 659/1999 поради това, че противоречи на принципа на защита на оправданите правни очаквания.

2. Грешка при прилагане на правото поради това, че ПС не е спазил параграф 1 на член 14 от Регламент 659/1999 във връзка с принципа на пропорционалност, който пречи да бъде разпоредено възстановяване на помощите за инвестиции, които помощи не надвишават максималните предели на регионална помощ.

ПС е нарушил общия принцип на пропорционалност, като не е приел, че Комисията е нарушила посочения принцип, изисквайки възстановяването на всички суми, предоставени съгласно данъчния кредит от 45 % от инвестициите вместо само на тези, които надвишават максималния предел на регионална помощ в страната на баските.

3. Грешка при прилагане на правото поради това, че ПС не е спазил процесуалните норми в областта на събирането на доказателствата и е решил да не допусне поисканото от жалбоподателя доказателство за представяне на определени документи на Комисията, което в светлината на използваните от ПС за отхвърляне на претенцията на жалбоподателя аргументи се явява съществено за защитата на неговите интереси. Нарушение на правото на справедлив процес, на принципа на равните процесуални възможности и на правото на защита.

Като не е събрал поисканото доказателство, ПС е нарушил основното право на справедлив процес, което служи на жалбоподателя, тъй като е отказал събирането на доказателство, което се явява съществено за него, нарушавайки по този начин неговото право на защита, като се има предвид, че неговата претенция е отхвърлена с аргумента, че не е доказал именно това, което е искал да докаже с несъбраното доказателство: ако не изричното окончателно становище на Комисията за отхвърляне на оплакването от 1994 г. срещу данъчни мерки от 1993 г. (включително данъчен кредит), които са мерки, по същество идентични на обжалваната, поне поведението на Комисията би съставлявало изключително обстоятелство, доколкото подобно поведение би породило оправданото правно очакване за редовността на данъчните мерки от 1993 г., което е довело до приемането на обжалваната данъчна мярка.

⁽¹⁾ На Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

⁽²⁾ На Комисията от 10 май 1993 година относно система за данъчни помощи за инвестиции в страната на баските (ОВ L 134, стр. 25).